

giver jeg Dig nu noget Mere. Dette vilde utvivlsomt en privat Arbeidsgeber gjøre, og jeg tror ikke, at der er Anledning for Staten til at stille sig anderledes. Den ærede Ordsfører udtalte, at Mindretallet maatte være i høi Grad forhuppet paa at forhøje Pensionerne, idet man havde overset den Omstændighed, at det første Andragende, der omtales, ikke havde været hos Ministeren. Derfor har allerede det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) gjort Rede, og jeg skal ganske tiltræde, hvad han har anført. Det er ikke min Mening med, hvad jeg her har sagt, at ville paasta, at samtlige Pensioner skulde trænge til Forhøielse eller trænge til Forhøielse i samme Grad; men jeg tror, at Spørgsmaalet er af en saadan Betydning for Samfundet, at det ikke vilde være heldigt, om man bestandig vilde blive ved at styde det fra sig, og jeg vilde ret ønske, at Regeringen ialtselv vilde tage Sagen under Overveielse og se, om der ikke var Anledning til at følge det Exempel, som ogsaa udenfor vort Land er givet, paa en Forbedring i den Henseende. — Naar jeg ikke har kunnet være med til at tiltræde Indstillingen under Nr. 2 angaaende et Andragende fra Grundeiere i Ny Naarbaek, saa er Grunden dertil, foruden Hensynet til de faktiske Forhold, væsentlig den, at en Hensætning fra Thinget til en Minister dog ikke kan være enslydig med et Raalæg, men kun kan indeholde en stærk Anbefaling. Naar altsaa Ministeren kommer og siger: Jeg har undersøgt denne Sag, jeg har taget de foreliggende Forhold under Overveielse, og naar han — som sket er i nærværende Tilfælde — har paavist en Veie, ad hvilken efter hans Formening de Paagjældende kunne opnaa, hvad de attraa, saa kan jeg ikke være med til paany at henvisse Sagen til Ministeren. — Det Samme gjælder om et andet Andragende, der ønskes henvisst til den høitærede Krigsminister, nemlig Andragendet fra en Mand, som mener at have et Tilgodehavende fra Krigstiden for ydet Tjeneste. Det forekommer mig, at der ikke er kommet nogetsomhelst Nyt frem, der kunde gjøre det ønskeligt at opfordre Ministeren til paany at tage Sagen under Overveielse. — Der er et enkelt Andragende, nemlig det, som er optaget af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Gad), med Hensyn til hvilket jeg skal gjøre den Vækkelse, at, dersom jeg havde været saa vel bekendt med Sagen — det er min Feil, at jeg ikke har været det — som jeg nu tror, at jeg er bleven, efter hvad han har anført, og efter at jeg har faaet Leilighed til at gaa Sagen igjennem og efterse de vedkommende Lovsteder, saa vilde jeg ikke have været med til at negte dette Andragendes Hensigtning. Manden er, saavidt jeg kan skønne, bleven dømt til Degradation paa Tid, og han vilde altsaa, naar denne Tid var forløben, have gjenvundet sin Plads og dermed ogsaa sin Pensionsberettigelse. Han er nu bleven

affædiget, inden den Frist var forløben, der var sat for hans Degradation, og derfor er han ikke gjenindtraadt i sin tidligere Stilling. Naar han nu kommer og oplyser, at han har været uvidende om, at han har været pensionsberettiget, maa jeg sige, at det forundrer mig Noget, at der ikke har været Noget, der har kunnet oplyse ham derom. Der maa dog have været Noget, der har været i det Mindste moralsk forpligtet til at tage sig af hans Interesser, og jeg beklager, at dette ikke er sket paa den Maade, som det pleier at ske. Jeg maa derfor her træde tilbage og skal stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede omtalte Medlem.

Frederiksen: Netop fordi mine egne Interesser paa det Næreste ere knyttede til Sukkerfabriken „Lolland“, som her er omtalt, kan jeg ikke ganske unblade at sige et Par Ord, idet jeg nemlig skal erklære, at jeg ganske vist ikke agter at tiltræde det Forslag, som er stillet fra Finantsudvalgets Hvertals Side i Fabrikens Interesse. Der staar to Ting i denne Indstilling. Den ene er, at forsaauidt disse Fabriker betale mere i Afgift end der betales for indført Sukker, bør der finde en Revision Sted af den paagjældende Lov i denne Retning; derom kunne vi vistnok Alle være enige. Hvis altsaa Indstillingen skulde forstaaes saaledes, at man maatte stemme for den, dersom man blot delte den ene af de udtalte Anskuelse, vilde jeg utvivlsomt stemme for den. Men det forekommer mig, at den naturligeste Opfattelse maa være, at man skal dele begge de i Indstillingen udtalte Anskuelse for at stemme for den, og gaaende ud derfra vil jeg stemme imod Indstillingen. Hvis der altsaa har ligget en urigtig Beregning til Grund for det i sin Tid vedtagne Lovforslag, blive vi vel Alle let enige om, at der bør ske en Revision af Loven, og jeg skal for mit Vedkommende bemærke, at jeg er overbevist om, at der i sin Tid har fundet en saadan unøjagtig Beregning Sted. Jeg har selv haft Sæde i det Udvalg, der indstillede Loven, som den blev vedtagen; men jeg fik først de Oplysninger, hvoraf det fremgik, at der var en unøjagtig Beregning, da det var for sent at bringe Sagen frem her i Salen, og jeg er tilbøjelig til at tro, at, naar den ærede Minister ikke rettede Lovforslaget, da det var til Behandling i Landsthinget, var det ikke, fordi Sagen ikke var fuldstændig oplyst, men snarere fordi han ikke ønskede under de Forhold, som den Gang vare tilstede, at faae Sagen tilbage her til Thinget. Jeg tror, at det kan paavises, at der er en saadan Unøjagtighed i Beregningen, som det ærede Medlem fra Sorø Amt (Lauber) tvivlede om, og da er det selvsagt rigtig at forelægge en saadan Rettelse maaste endog snarest mulig, selv om det skulde være ved Finantsloven, ja ved Tillægsbevillingsloven. Jeg skal imidlertid bemærke, at det jo endog i hvert Tilfælde ikke er noget stort Beløb,